

det klart og tydeligt, at den daværende Indenrigsminister, den nuværende Kultusminister, stod paa vor Side i denne Sag, og jeg mener derfor, at naar nu Sagen foreligger her for tredje Gang, og vi faa at vide, at den nuværende Indenrigsminister med stor Ihærdighed ogsaa følger Udviklingen af denne Sag i Ny Zeeland og andre Lande, er der ikke Spor af Mening i at henvise et Andragende til ham om Nedsættelse af en Kommission angaaende denne Sag. Derfor tillader jeg mig at anbefale ikke at henvise det foreliggende Andragende til Ministerens Undersøgelse.

Martin Olsen: Den ærede Ordfører vilde altsaa ikke svare. (*Ordføreren* [Jens Busk]: Nej!) Det maa han naturligvis selv om. Han havde i Aften ikke saa meget at skulle have sagt, som han havde forrige Gang, og det kan have sine bestemte Grunde, det fortænker jeg ham ikke i. Men jeg undrer mig noget over, at alle de Eksempler, som den ærede Ordfører havde sidste Gang, ikke kom frem igen. Det skulde vel ikke være paa Grund af, at de den Gang bleve gendrevne og slaaede til Jorden som ganske magtesløse? Jeg mindes saaledes, at den ærede Ordfører havde en lang Forklaring til os om Norge, at nu var man deroppe ved at fremme en Lov om Voldgiftsretter, og saa citerede han en Lovparagraf, en § 5 var det vistnok, hvorefter man nedsatte en Voldgift og alt saadant noget, der skulde give det Udseende af, at man i Norge var i fuld Gang med det, som den ærede Ordfører, tilskyndet af Kristeligt dansk Fællesforbund, vilde have, at vi skulde gøre her i Danmark. Det Eksempel fra Norge duer altsaa ikke længere. Saa havde den ærede Ordfører ogsaa et fra Pennsylvania — det er nok en Stat, som liggerovre i Amerika —; der havde man ogsaa fat i noget saadant. Men det fik vi heller ikke noget at høre om senere. I Aften maatte den ærede Ordfører dog kunne have erfaret noget mere om, hvad der var foregaaet i Pennsylvania. Men det er ogsaa Luft ligesom det i Norge. Det i Norge var baseret paa Frivillighed fra begge Sider, og det er det ogsaa baseret paa andre Steder, hvor man opretter noget saadant.

Kun i Ny Zeeland i Australien er det rigtigt, at der er Tvang, men andre Steder, hvor man har disse Voldgiftsavgørelser, er det frivilligt, og det er ogsaa det, vi have herhjemme. Det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) kunde sidste Gang anføre en Mængde Eksempler paa, hvor mange Sager der var afgjort ved Voldgift, og der kunde anføres mange endnu. At man fra Ny Zeeland kan nævne et stort Tal, har intet paa sig, thi vi kunne møde med et langt større Tal fra de frivillige Voldgiftsretter, vi have indenfor de enkelte Gaa.

Den ærede Ordfører vil altsaa have, at vi skulle tage en saadan eksotisk Plante og omplante den i vor Jordbund, uagtet alle maa vide, at den Slags Omplantninger skal man foretage med megen Varsomhed. Palmer gro daarligt i vort Klima, og Planter, som kunne trives under milde Himmelstrøg, under tropiske Zoner, kunne ikke trives her. Derfor er det muligt — og det vil det ærede Medlem faa at se —, at hvad der kan trives paa Ny Zeeland med den ny Befolkning, de have der, hvor de ikke have nedarvede Traditioner, Fordomme og mange andre Ting at kæmpe mod som heroppe, kan ikke trives her.

Der er andre Ting derovre, som jeg vil anbefale den ærede Ordfører at se at faa tagne op her, siden han nu er saa høgen, for at bruge et jydsk Udtryk, for at faa noget indført fra Ny Zeeland. De have 8 Timers Arbejdsdag derovre, og de ere nu beskæftigede med at søge at faa indført en kortere Arbejdstid paa ned til 6 Timer. Naar vi Socialdemokrater have søgt at slaa til Lyd for Arbejdernes Klassekrav om en ved Lov bestemt Maksimalarbejdsdag, har den ærede Ordfører ikke været mellem dem, der ville have dette ny zeelandske Projekt plantet om i dansk Jordbund. Han har i denne Sag været mellem Modstanderne af de humane Krav, hvad han altid er — selvfølgelig! Jeg noterer derfor kun, at det ærede Medlem nu er saa fattigt paa Argumenter, at han er skakmat, han maa give tabt i Diskussionen og kan kun henvise til, at Udvalget, paa et Medlem nær, er enig om at henvise Sagen, det er for ham tilstrække-